

Книга пише Панто-олу,
 Та и праца брату, побраћениу
 Байрактару Малу Вилларину:

„ А много здраве, Мано, Вилларине,
 И избери Вилгарскот юнакѣ,
 Првот. немѣ до десетѣ хилѣзда,
 Та да доидемѣ въ Ловезѣ града,
 Да помогнемѣ брату Панто-олу,
 Че си иде на мѣнѣ садрагана,
 Роду турѣнѣ води саниѣри,
 Та казанѣ и таборѣ чинаѣтѣ.
 Искѣ мене садраганаѣ да хване,
 Да на вѣре като вѣкло дѣне,
 Да ма води въ Ловезѣ града,
 По Ловешкѣ дѣнѣтѣ широѣ,
 Да ма дѣнѣ на сѣхѣтѣ вѣрѣ,
 Като курѣ отѣ курѣ родѣно.“

Книга рече Мано Вилларина,
 Книгѣ рече дѣвѣнѣтѣ рече,
 Та дѣбра се отборѣ юнаѣтѣ,
 Като и подѣ дѣна порасѣ.

Обравѣ Мано издѣнѣтѣ юнаѣтѣ,
 Подоравѣ нѣ до десетѣ хилѣзда
 Та предприемѣ да помогне брату!
 Стѣнѣли сѣ Турѣнѣтѣ въ Помаѣнѣтѣ,
 Въ Помаѣнѣтѣ оѣ въ Вилгаринѣтѣ:
 Турѣнѣ рѣрѣтѣ а Помаѣнѣ колѣтѣ.